

ZARZĄDZENIE

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

Na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. odmawiam przyjęcia wniosku J. L. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie II AKa [...].

UZASADNIENIE

J. L. złożył w Sądzie Najwyższym wniosek o wznowienie postępowania, zakończonego wyrokiem w sprawie II AKa [...] Sądu Apelacyjnego w [...]. Zarządzeniem z dnia 14 listopada 2016 r. wnioskodawca został wezwany do usunięcia w terminie 7 dni, od otrzymania pisma, braków formalnych wniosku przez sporządzenie i podpisanie wniosku przez adwokata bądź radcę prawnego oraz uiszczenie opłaty w wysokości 150 złotych, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Po wydaniu zarządzenia do akt sprawy dołączone zostało pełnomocnictwo udzielone przez skazanego adwokatowi L. C. „do obrony skazanego J. L. w przedmiocie wznowienia postępowania” (k – 22). W dniu 21 listopada 2016 r. obrońca skazanego zapoznawał się z aktami sprawy (k – 23), a następnie, w dniu 26 listopada 2016 r. wysłał do Sądu Najwyższego wniosek o przedłużenie terminu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania z 7 do 21 dni (k – 34). Pismem z dnia 1 grudnia 2016 r. poinformowano obrońcę, że terminy zawite nie podlegają „przedłużeniu” (k – 36). W międzyczasie do akt sprawy dołączono dowód uiszczenia opłaty od wniosku

o wznowienie postępowania. Wpływały także kolejne pisma skazanego, w których domagał się on nadania biegu jego wnioskowi i przekonywał, że nie dopuścił się przypisanego mu przestępstwa.

Zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k., wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, winien być sporządzony i podpisany przez obrońcę, tj. adwokata albo radcę prawnego. W związku z tym, że wniosek skazanego nie spełniał tego wymogu, zarządzeniem z dnia 14 listopada 2016 r. wezwano go do usunięcia braku, wskazując na termin dokonania tej czynności oraz skutki zaniechania. Zarządzenie doręczone zostało skazanemu w dniu 18 listopada 2016 r. (k – 32). Mimo upływu wskazanego w zarządzeniu terminu i ustanowienia przez skazanego obrońcy z wyboru, a także opłacenia wniosku, pimo procesowe spełniające wymagania z art. 545 § 2 k.p.k. nie wpłynęło. W tej sytuacji należało odmówić przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania. Zarządzenie to nie pozbawia skazanego możliwości wniesienia wniosku o wznowienie postępowania w każdym czasie, pod warunkiem, że wniosek ten spełniać będzie wymogi formalne, tj. m.in. będzie sporządzony i podpisany przez adwokata bądź radcę prawnego oraz opłacony.

Kierując się powyższym zarządzono, jak na wstępie.

aw